

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119205537
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2119205537.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpený procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, dieťa rodičov - matky: N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. X, E., zastúpená: AK Lányiová, s.r.o., nám. Sv. Michala 11, Hlohovec, a otca: V. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX/XXX, N., zastúpený: JUDr. Jana Brišková Dominová, advokátka, Štefánikova 6453/2C, Piešťany, o návrhu matky na zvýšenie výživného otca k maloletému dieťaťu a úpravu styku, o odvolaní matky, proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č. k. 17P/39/2019-268 zo dňa 2. marca 2020, (voči výroku I.), takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil s účinnosťou od 01.07.2019 výživné otca na maloletého S., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 300,-Eur mesačne na sumu 403,-Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Výrokom II. určil, že nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.07.2019 do 29.02.2020 pre maloletého S. v sume 824,00 Eur sa otcovi povoľuje zaplatiť v splátkach vo výške 30,-Eur mesačne, spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Výrokom III. rozhodol, že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Trnava č.k. 33P/27/2016 - 43 zo dňa 04.01.2017 v časti výroku o výživnom. Výrokom IV. súd konanie v časti o návrhu matky na úpravu styku otca s maloletým zastavil. Výrokom V. rozhodol o trovách konania tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súd prvej inštancie po citácii § 26, § 36 ods. 1, § 28 ods. 2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, veta práv a druhá, § 78 ods. 1, 3, § 43 ods. 3 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len ZoR), § 121, § 40 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) vecne odôvodnil tým, že súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného otca na maloletého S. zo sumy 300,- Eur mesačne na sumu 450,- Eur mesačne je čiastočne dôvodný, nakoľko na strane všetkých účastníkov konania došlo vzhľadom na obdobie 3 rokov od poslednej úpravy výživného k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného na maloletého S.. Pri rozhodovaní o zmene výživného súd porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného, a to v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj nového rozhodnutia a zisťoval, či sa tieto podstatne zmenili, a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá privodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Súd dospel k záveru, že od ostatnej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Trnava

č.k. 33P/27/2016 - 43 zo dňa 04.01.2017 došlo k podstatnej zmene pomerov predovšetkým na strane oboch rodičov v podobe zvýšenia ich príjmov, ktorá následne odôvodňuje zmenu výšky bežného výživného na maloletého S., ktoré má spotrebný charakter. V prvom rade treba prihliadnuť na skutočnosť, že maloletý S. je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, jeho miera funkčnej poruchy je 90%. Uvedené odôvodňuje tú skutočnosť, že okrem bežných nákladov patriacich porovnateľnému maloletému v rovnakom veku má maloletý zvýšené náklady súvisiace práve s uvedeným zdravotným hendikepom. Ide v podstate o neobmedzené náklady súvisiace s množstvom rehabilitačných cvičení realizovaných či už dennou formou, resp. formou pobytov v zariadeniach špecializujúcich sa na uvedené diagnózy, so zakupovaním pomôcok zjednodušujúcich pohyb takejto osoby, prekonávanie bariér, zvyšovanie schopnosti zabezpečiť si sebaobsluhu. Je preukázané, že maloletý S. každoročne absolvuje množstvo rehabilitácií, konkrétne v roku 2019 absolvoval rehabilitácie v centre Natália v mesiacoch 2/2019, 3/2019, 4/2019, 6/2019, 9/2019, rehabilitačný pobyt v centre Tetis, s.r.o. v Dunajskej Lužnej v 3/2019, 11/2019. Uvedené pobyty sú hradené buď z 2 % z daní (pobyty v centre Natália), alebo z iných zdrojov (napr. nadácia Dar, Agel, asociácia APPA), čiastočne je potrebné náklady hradiť aj zo strany rodičov. Z výdavkov, ktoré boli vynaložené na maloletého S. v roku 2019 mimo príspevkov z daní, alebo darov, čiže boli financované zo strany matky, prípadne aj výživným uhradeným otcom, matka uvádza tieto:

3. Mobilné parapódium - chodítko v cene 1.287,20 Eur, kolieska k chodítku- 53,- Eur, toaletná stolička- 329,16 Eur, 2x rehabilitačný pobyt v Tetis Dunajská Lužná- 263,42 Eur, v centre Natália-400,- Eur, ortopedická obuv 16,77 Eur, špeciálna logopédia v centre Natália- 180 Eur, logopedická pomôcka 39,50 Eur, logopédia v Adeli- 80,- Eur, oblečenie 476,57 Eur, školské pomôcky 180,24 Eur, lieky 169,45 Eur. Náklady na auto predstavujú náklady na havarijné poistenie 309,06 Eur, zákonná poisťka 116,12 Eur, ročný servis-olej, filtre, snímač- 159,04 Eur, pohonné hmoty 428,57 Eur. V úhrne tak náklady vyčíslené matkou na maloletého S. vynaložené v roku 2019 predstavujú sumu 4.487,- Eur, prepočet na mesačné náklady predstavuje tak sumu 374,- Eur (4.487 Eur : 12). Ak k uvedenému pripočítame náklady na stravu priemerne cca v sume 120,- Eur mesačne (ide o náklad 4 Eur denne), náklady na maloletého tak predstavujú celkovo sumu 500,- Eur mesačne (ak by sme odpočítali kompenzačné príspevky patriace S. na dopravu a hygienu 35 Eur a 19,50 Eur, išlo by o sumu cca 450,- Eur). Nakoľko všetky uvedené náklady takto matkou špecifikované sú v spise riadne zdokumentované, súd nemá dôvod tieto spochybňovať, súd uvedené náklady považuje za reálne vynaložené náklady na maloletého za rok 2019. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že mesačné náklady na maloletého majúce spotrebný charakter sa pohybujú minimálne na uvedenej úrovni, teda v sume cca 500,- Eur, v uvedených nákladoch nie sú započítané náklady súvisiace napr. s liečebnými pobytmi a rehabilitáciami hradenými cez nadácie, resp. darmi, alebo hradenými z 2% z daní. Súd uvedeným reaguje na námietky zo strany otca, že nie je zrejme, ktoré náklady sú hradené prostredníctvom iných zdrojov. Uvedeným výpočtom súd poukázal na tie náklady, ktoré sú uhrádzané výlučne matkou(a to prípadne aj z otcom poskytnutého výživného), čiže náklady, ktoré je nutné zohľadňovať pri stanovení výšky výživného zodpovedajúceho reálnym potrebám maloletého. Pre súd uvedená suma vynaložených nákladov zo zdrojov matky je tak smerodajná pre ustálenie jeho minimálnych reálnych potrieb, nakoľko tieto náklady boli skutočne v roku 2019 na maloletého vynaložené, sú matkou riadne zdokumentované na č.l.175 a súd ich posúdil, že sú odôvodnené a pre maloletého vynaložené jednoznačne v jeho záujme a v jeho prospech. Na porovnanie, obdobne aj v roku 2018 predstavovali náklady na maloletého zhruba rovnakú sumu, súd vychádzal z nákladov matky vyčíslených a rovnako zdokumentovaných na č.l.150 (cca 460 Eur + strava 120 Eur, celkovo 580 Eur). Uvedená suma závisí od skutočnosti, či v tom ktorom roku bol zakúpený finančne nákladnejší prístroj, resp. pomôcka, alebo koľko bolo absolvovaných rehabilitácií hradených rodičmi a rodinou (nad rámec tých, ktoré sú hradené inými zdrojmi). Je možné predpokladať, že náklady na maloletého sa v uvedenej sume budú pohybovať aj v roku 2020, a to aj vzhľadom na predpokladané náklady uvedené matkou a jeho aktuálne zastabilizovaný zdravotný stav.

4. Súd mal preukázaný priemerný príjem otca zo zamestnania, a to vo výške cca 1.418,- Eur, pokiaľ ide o súdnu prax, rodič by mal zo svojho čistého príjmu vynakladať sumu v rozsahu od 20 % do 30% na všetky vyživovacie povinnosti. Rozmedzie, v ktorom sa súd pohybuje, závisí od individuálnych potrieb oprávneného, sú závislé od veku, fyzickej a duševnej vyspelosti, nadania dieťaťa, spôsobu prípravy na jeho budúce povolanie, jeho uplatnenia v spoločenskom živote a v neposlednom rade tiež od zdravotného stavu dieťaťa. Práve zdravotný stav maloletého S. bol dôvodom, prečo súd stanovil výživné v hornej hranici, čiže vo výške 30% z čistého príjmu otca, ktorá suma tak predstavuje 420,- Eur. Práve zdravotný stav maloletého vyžaduje zvýšené náklady na maloletého, pričom nezanedbateľné je plnenie vyživovacej povinnosti matkou vo forme jej osobnej starostlivosti, a to aj napriek veku

maloletého blížiacemu sa k plnoletosti, ktorého zdravotný stav si naďalej celodennú starostlivosť vyžaduje s predpokladanou prognózou aj jej ďalšej potreby. Preto súd má za to, že je nutné vyvážiť osobnú starostlivosť zabezpečovanú matkou práve poskytnutím výživného od otca v maximálne možnej miere, ktorá mu zabezpečí vzhľadom na jeho zdravotný stav možnosti liečby v miere zodpovedajúcej majetkovým a zárobkovým schopnostiam a možnostiam otca. Hradenie výživného v sume stanovenej súdom je plne v zárobkových možnostiach otca, pričom súd má za to, že aj pri plnení výživného v súdom stanovenej výške nedôjde k obmedzeniu v jeho doterajšieho spôsobu života. Súd poukazuje, že pri príjme otca v priemere cca 1.400,- Eur mesačne, po úhrade výživného v sume 420,- Eur, zostáva otcovi suma cca vo výške 1.000,- Eur. Otcom vyčíslené náklady mesačne predstavujú sumu cca 590 Eur (na úver 190,- Eur, 95 náklady na auto, 200 Eur náklady strava, hygiena, 30,- Eur oblečenie, 70 Eur náklady na S. počas styku). Z uvedeného vyplýva, že otcovi stále zostáva cca 400,- Eur z jeho pravidelného príjmu. Naproti tomu na porovnanie príjem matky pozostávajúci z príspevku na opatrovanie 530,35 Eur spolu s prídavkom na dieťa 36,65 Eur, predstavuje spolu 567,00 Eur. Matka vyčísliła svoje náklady na domácnosť v sume 455 Eur (ZSE 15,- Eur, plyn 4 Eur, Upc net 10,90 Eur, telefón 33,72 Eur, rizikové poistenie 11,02 Eur, sporenie 30 Eur, hypotéka 187,58 Eur, fond opráv 49,93 Eur, TV digi 15,90 Eur, byt 86,78 Eur, mesačný prepočet za poistenie bytu, daň z nehnuteľnosti, komunálny odpad 10,- Eur), ak by náklady na stravu matky predstavovali sumu cca 100,- Eur mesačne, matke už tak nezostáva z jej príjmu žiadna iná rezerva. Napriek skutočnosti, že v čase poslednej úpravy výživného v roku 2017 bol príspevok na opatrovanie 270,32 Eur, a tento aktuálne dosahuje takmer 2-násobok- t.j. 530 Eur, z uvedeného vyplýva, že príjem matky sa zvýšil, avšak po odpočítaní nákladov matky vyplýva, že nie je možné očakávať od matky prispievať vyššou sumou výživného aj pri zvýšení jej príjmu, a to pri zohľadnení jej celodennej starostlivosti, ktorú o maloletého vynakladá. Súd zároveň však dáva matke do pozornosti aj tú skutočnosť, že pri vymeraní výživného v hornej hranici možností a schopností otca, a teda vo výške 30 % sumy jeho príjmu, zrejme nebude možné poskytovať a požadovať od otca plnenia nad rámec výživného, ako tomu bolo doposiaľ, keď súd mal preukázané, že pri výške výživného otec plnil aj nad rámec stanoveného výživného. Na druhej strane súd má za to, že uvedené zvýšenie výživného nemôže pri aktuálnom príjme otca znamenať, resp. vplývať na otca tým spôsobom, že by musel obmedzovať styk s maloletým tak, ako bol realizovaný doposiaľ, a ako to avizoval na pojednávaní otec, u otca pri jeho terajšom príjme, a to aj po odpočítaní nákladov, ktoré uviedol, stále zostáva istá rezerva poskytujúca mu dostatočný priestor na to, aby nemusel svoj doterajší životný štandard žiadnym spôsobom meniť, resp. obmedzovať. Takto stanovené výživné na S. považuje súd vzhľadom k potrebám maloletého S., s prihliadnutím na jeho vek, potreby, zdravotný stav a tiež k možnostiam a schopnostiam otca pri jeho priemernom príjme za primerané. Spolu s výživným poskytovaným od matky, a to predovšetkým vo forme každodennej osobnej starostlivosti, ktorú maloletý vyžaduje aj v jeho veku blížiacom sa veku dospelosti, zabezpečí uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletého v požadovanom rozsahu. Vzhľadom na súhlas matky so započítaním poistného hradeným otcom vo výške 17,- Eur mesačne, súd uložil vo výroku rozhodnutia výživné v sume 403,- Eur vypočítané ako rozdiel súdom ustáleného výživného 420,- Eur po odpočítaní mesačného poistného otcom v sume 17,- Eur mesačne. Matka súhlasila so zvýšením výživného odo dňa 01.07.2019.

5. Námitky otca ohľadne nepreukázaných nákladov na poskytnutú zdravotnú starostlivosť maloletému matkou, ako aj na školské potreby, prípadne na ošatenie považoval súd za nedôvodné, matka dôsledne vynaložené náklady preukázala, do spisu doklady o ich vynaložení zložila, resp. dôvod ich vynaloženia na pojednávaníach presvedčivo objasnila (napr. nákup školských potrieb, ponožiek, invalidný vozík, náklady na logopédiu), súd nemá dôvod ich spochybňovať. Ak zástupca otca nepovažuje náklady zdokumentované pokladničnými blokmi za dostatočne preukázané, nie je zrejme, akým iným spôsobom by tak matka mohla náklady preukázať, keď napr. náklady na liečbu kožných ochorení sú preukázané jednak pokladničnými blokmi z lekárne a podporne aj zodpovedajúcimi lekárskymi správami o potrebe liečby uvedených kožných problémov. Ohľadne namietania nákladov na údržbu, pohonné hmoty, ako aj poistenia na auto, ktoré náklady sú započítané do nákladov na maloletého, súd uvádza, že osobné motorové vozidlo je využívané primárne na potreby maloletého, je jeho zdravotnému stavu plne prispôsobené, pre maloletého je nevyhnutné na jeho každodenné fungovanie, preto je dôvodné náklady na jeho starostlivosť (vrátane pohonných hmôt) započítavať do celkových nákladov maloletého. Od uvedených nákladov maloletého je potom možno priamo odpočítať príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla vo výške 19,51 Eur (a nezapočítavať ho duplicitne do príjmu matky), rovnako tak aj peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo opotrebovaním šatstva vo výške 35,11 Eur, nakoľko ide o príjem patriaci priamo dieťaťu, nie príjem rodiča.

6. Ohľadne matkou namietanou skutočnosťou, že do príjmu treba započítať aj príjem otca z prenájmu nehnuteľnosti, ktorý príjem súd na účely výpočtu výživného na maloletého nezapočítal do príjmu rozhodného pre stanovenie výživného, súd uvádza nasledovne: Byt, ktorý otec prenajíma, si otec kúpil na zabezpečenie svojho bývania po odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti s matkou maloletého. Po zoznámení sa so súčasnou partnerkou otca býva otec v jej dome, ktorý je pre potreby maloletého lepšie usporiadaný, a pôvodne kúpený byt prenajíma, pričom z čistého príjmu z neho (190,- Eur) uhrádza partnerke náklady spoločnej domácnosti vo výške 170,- Eur, nejde tak o príjem, ktorý by zvyšoval jeho životnú úroveň, ako by tomu bolo v prípade, ak by býval v ďalšej svojej nehnuteľnosti. Naopak, príjem z prenájmu slúži rovnako na uspokojenie jeho bytovej potreby, tak ako by tomu bolo v prípade, ak by v samotnom byte býval a neprenajímал ho. Z uvedeného dôvodu súd príjmy z nájmu bytu nezapočítal do príjmu otca na účely výpočtu výživného na maloletého, rovnako však od príjmu zo závislej činnosti neodpočítaval náklad otca predstavujúci 170,- Eur, nakoľko tento bol pokrytý práve príjmom z prenájmu bytu.

7. Súd sa nezaoberal finančnými nezrovnalosťami rodičov namietanými matkou v čase poslednej úpravy výživného v roku 2016, pri ktorých matka poukazovala na otcom zatajené príjmy a s tým súvisiace nesprávne stanovenie výšky výživného pri poslednej úprave v roku 2017. Uvedené skutočnosti pre rozhodnutie súdu nie sú relevantné, súd v danom prípade považoval za relevantné posúdiť pomery rodičov v čase od podania návrhu, t.j. od polovice roka 2019, pričom namietané obdobie 2016 do uvedeného času nespadá.

8. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov považoval súd návrh matky v časti zvýšenia výživného na maloletého S. za odôvodnený a zvýšil výživné otca zo sumy 300,- Eur mesačne na sumu 403,- Eur (po odpočítaní poisťného 17,- Eur) mesačne odo dňa 01.07.2019. V uvedenej sume výživného súd prihliadal aj na potrebu rekonštrukcie kúpeľne na bezbariérovú pre potreby maloletého S., pričom je na zvážení matky, akým spôsobom pristúpi k financovaniu prerábky, či zváži možnosť poskytnutia príspevku od štátu, na ktorý poukazoval otec, pričom práve otec by mohol byť pri procese jeho náročného administratívneho vybavovania matke nápomocný, resp. či na rekonštrukciu na uvedené použije iné do úvahy pripadajúce zdroje (2% z daní, pôžička...), tak, aby uvedené bolo v čo najlepšom záujme maloletého. Pri uvedenom súd apeluje na oboch rodičov, aby veci týkajúce sa maloletého S. (škola, zdravotný stav, hospodárenie s financiami....) spoločne konzultovali a prijali také rozhodnutia, ktoré budú predovšetkým v záujme a v prospech maloletého, aby otec nemal pocit, ktorý prezentoval na pojednávaní, že je z rozhodovania o potrebách syna pri riadnom plnení svojich rodičovských povinností matkou obchádzaný.

9. Súd zvýšil výživné otca na maloletého S. od 01.07.2019, s čím matka na pojednávaní súhlasila (návrh bol podaný dňa 28.06.2019). V dôsledku zvýšenia výživného odo dňa 01.07.2019 súd vo výroku II. rozsudku vyčíslil otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 01.07.2019 do 29.02.2020, ktorý činí 824,- Eur (8x 103 Eur), pričom nedoplatok je otcovi povolený splácať od nasledujúceho mesiaca po právoplatnosti rozsudku v splátkach po 30,- Eur mesačne spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok v prípade omeškania. Nakoľko posledná úprava výživného bola realizovaná rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 33P/27/2016 - 43 zo dňa 04.01.2017, vo výroku III. rozsudku súd zmenil uvedený rozsudok v časti výroku o výživnom.

10. Takto určené výživné otca vo výške 403,- Eur (s uhrádzaným poisťným spolu 420,- Eur) spolu s primeraným výživným od matky a prídavkom na dieťa a príslušnými kompenzačnými príspevkami mu prináležiacimi, ako aj s príspevkami od nadácií, resp. s 2% z daní, umožní uspokojiť všetky odôvodnené potreby maloletého a zároveň mu umožní podieľať sa na životnej úrovni svojho otca, ktorého životná úroveň vzhľadom na jeho príjem je vyššia ako životná úroveň matky maloletého.

11. Súd konanie v časti návrhu matky na úpravu styku otca s maloletým v časti výroku IV. rozsudku zastavil, nakoľko matka návrh v uvedenej časti vzala na pojednávaní dňa 13.11.2019 späť, so späťvzatím v uvedenej časti súhlasil aj otec.

12. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd v zmysle § 52 CMP, keď vo výroku V. rozsudku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, nakoľko v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z

výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP, keď zároveň nezistil, že by tu boli také okolnosti prípadu, aby bolo možné priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov s poukazom na zásadu spravodlivosti.

13. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka maloletého z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), a taktiež tým, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP) a žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zvýši s účinnosťou od 01.07.2019 výživné otca na mal. S. zo sumy 300,- Eur mesačne na sumu 450,- Eur mesačne, ktoré výživné bude otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a pokiaľ ide o splácanie nedoplatku na zročnom výživnom, výšku splátok ponecháva matka na úvahe súdu. Uviedla, že syn má 17 rokov, je zdravotne postihnutý, má detskú mozgovú obrnu, navštevuje 8. ročník Špeciálnej ZŠ v E., pričom matka sa o neho celodenne stará od narodenia.

14. Má za to, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zvýšení výživného dostatočne neprihliadol na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Matka sa nemôže zamestnať ani na krátky pracovný úväzok, teda je s výškou svojho príjmu odkázaná výlučne na štát a na otca maloletého. Jej príjem, ktorého výška je v odôvodnení napadnutého rozsudku správne vypočítaná, jej nepostačuje na úhradu výdavkov súvisiacich so zdravotnou starostlivosťou pre mal. syna, ktorá je nevyhnutná k tomu, aby sa jeho zdravotný stav nezhoršoval. Matka od podania návrhu žiadala, aby súd zohľadnil tieto skutočnosti s tým, že vzhľadom na vek a zdravotný stav syna by súd mohol zvýšiť výživné i na sumu, ktorá presahuje 30% čistého príjmu otca, nakoľko to možnosti otca dovoľujú.

15. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (bod 20.) uvádza, že mal za preukázaný priemerný príjem otca zo zamestnania vo výške 1.418,- Eur mesačne, pričom zdravotný stav dieťaťa bol dôvodom, pre ktorý súd stanovil výživné v hornej hranici, čiže vo výške 30% čistého príjmu otca, ktorá suma predstavuje 420,- Eur.

16. Tu si matka dovoľuje uviesť, že 30% zo sumy 1.418 je 425,40 Eur a nie 420,- Eur. Matka si taktiež dovoľuje uviesť, že súdy bežne priznávajú zdravým deťom vo veku jej syna 30% čistého príjmu povinného rodiča. Uvedené právne posúdenie súdu prvej inštancie preto matka nepovažuje za správne a domnieva sa, že ak má zdravé 17 ročné dieťa nárok na výživné vo výške 30% čistého príjmu povinného rodiča, jej syn by mal mať nárok na vyššie výživné, pričom žiada iba také výživné, ktoré sa každý mesiac spotrebuje na bývanie, stravu, oblečenie, obuv, školné a zdravotnú starostlivosť, teda nežiada zvýšiť výživné na nie nevyhnutné veci.

17. Matka nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvej inštancie, že do príjmu otca patrí len jeho príjem zo zamestnania a nepatrí tam príjem z prenájmu nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie v bode 22. napadnutého rozsudku uviedol, že tak rozhodol preto, že nejde o príjem, ktorý by zvyšoval životnú úroveň otca. Matka sa domnieva, že tento príjem otca maloletého vo výške 190,- Eur po zdanení, je potrebné započítať do príjmu otca rozhodného pre stanovenie výživného, preto v tejto časti taktiež považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne.

18. Matka poukazuje na to, že súd pri výpočte výšky výživného postupoval znova nesprávne, nakoľko ak aj nezapočítal príjem otca z prenájmu vo výške 190,- Eur do jeho príjmu rozhodného pre stanovenie výšky výživného, tak mal od tejto sumy odrátať sumu 170,- Eur (výdavok otca na bývanie u priateľky) a sumu rozdielu vo výške 20,- Eur mal pripočítať k príjmu otca zo zamestnania, pričom 1418,- Eur + 20 Eur = 1438 Eur; 30% zo sumy 1438 je 431,40 Eur; a ak z tejto sumy odráta sumu 17,- Eur ktorú otec platí na poisťku maloletého (s čím matka na naliehanie súdu nakoniec súhlasila), dostaneme po zaokrúhlení nadol výživné vo výške 414,- Eur, a nie výživné vo výške 403,- Eur, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia. Podotýka, že zo sumy 11,- Eur môže matka maloletému aspoň z časti zaplatiť jednu hodinu u logopéda, ktorého syn musí pravidelne navštevovať, preto i suma 11,- Eur je pre matku nezanedbateľným príjmom. Preto matka nerozumie, z akého dôvodu súd prvej inštancie pri výpočtoch výšky výživného nepostupoval správne, pričom pri súdom určenej sume 403,- Eur by sa mohlo zdať, že súd považuje za dôležité každé jedno euro.

19. Matka s poukazom na § 64 CMP uvádza, že naďalej nesúhlasí s tým, aby bola otcovi od výšky výživného ktorú by mal na mal. S. platiť, odpočítaná suma 17,- Eur tak, ako je uvedené v bode 20 odôvodnenia napadnutého rozsudku.

20. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uvádza, že výdavky na mal. S. sú síce vo výške 500,- Eur mesačne (túto sumu matka musí reálne zo svojho príjmu zaplatiť, pričom v tejto sume nie je započítaný výdavok na bývanie), avšak otca nemôže zaťažiť vyššou sumou ako je 403,- Eur mesačne, pričom ale na druhej strane „otcovi stále ostáva istá rezerva poskytujúca mu dostatočný priestor na to, aby nemusel svoj doterajší životný štandard žiadnym spôsobom meniť, resp. obmedzovať“. Matka sa domnieva, že v danom prípade nie je správne a spravodlivé, ak sa súd pri rozhodovaní striktne držal ustálenej súdnej praxe (t.j. výživné sa priznáva vo výške 20-30% z čistého príjmu povinného rodiča), keďže ide o ťažko zdravotne postihnuté 17 ročné dieťa, o ktoré sa celodenne stará jeden z rodičov s príjmom 621,- Eur, pričom druhý rodič s príjmom 1600,- Eur má po odpočítaní všetkých svojich výdavkov priestor na vytváranie si rezervy vo výške 480,- Eur mesačne.

21. Kolízny opatrovník sa vyjadril k odvolaniu matky a uviedol, že súhlasí so zvýšením výživného na maloletého. Má za to, že zvýšenie výživného je v záujme maloletého dieťaťa, nakoľko podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

22. K odvolaniu matky sa vyjadril aj otec. Uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava všetkých svojich vyjadrení, na ktoré odkazuje. Predovšetkým si dovoľuje dať do pozornosti odvolaciemu súdu svoje písomné vyjadrenia zo dňa 12.08.2019, zo dňa 10.01.2020 a zo dňa 19.02.2020, v rámci ktorých sa vyjadroval k tvrdeniam matky, ako aj k jednotlivým listinným dôkazom, ktoré majú preukazovať náklady mal. S..

23. Otec ako jeden z rodičov maloletého má taktiež právo, aby rozhodoval o nakladaní s finančnými prostriedkami, ktoré sú určené pre maloletého. Uvedené však matka vôbec nerešpektuje, sama a svojvoľne spotrebúva finančné prostriedky maloletého bez toho, aby sa s otcom poradila kedy mnohokrát ide o vynaloženie výdavkov, ktoré nie sú v záujme maloletého, a mohli byť vynaložené na niečo preňho potrebné. Nehospodárne nakladanie s finančnými prostriedkami maloletého S. matkou bolo preukázané v rámci konania a otec na to poukazuje opakovane. Otec apeluje na matku, aby s ním komunikovala vo veciach potrieb maloletého, aby spoločne rozhodovali o ich účelnom využití pre maloletého, kedy mnohokrát sa pomôcky či potreby pre maloletého dajú realizovať či už z príspevkov štátu či nadácií alebo z príspevkov z 2% z daní. Na uvedené apeluje aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Neobstoja tvrdenia matky, že súd prvej inštancie dostatočne neprihliadol na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a už obzvlášť nie tvrdenie, že jej príjem (príspevok na opatrovanie, ktorý aktuálne dosahuje takmer dvojnásobok ako tomu bolo pri poslednej úprave výživného v roku 2017, t. j. 530 Eur a výživné od otca 300,- Eur) nepostačuje na úhradu výdavkov maloletého. Súd prvej inštancie na uvedené skutočnosti vo svojom rozhodnutí prihliadal, pričom vychádzal z matkou preukázaných nákladov, a to nákladov mesačne cca vo výške 500,- Eur. Pričom je potrebné zdôrazniť, že otec s maloletým trávi veľa času, zdieľajú spoločné aktivity. Čo je taktiež podstatné, otec nad rámec súdom stanoveného výživného maloletému prispieva, zakupuje mu pomôcky, či prispieva na jeho zdravotné pobyty. Práve skutočnosť, že otec plnil nad rámec súdom určeného výživného súd prvej inštancie zohľadnil a výživné na maloletého zvýšil až na hornú hranicu 30 % sumy príjmu otca. Zároveň však dal matke do pozornosti a poukázal na to, že pri zvýšení výživného zrejme nebude možné požadovať od otca plnenia nad rámec výživného, ako tomu bolo doposiaľ.

24. Čo sa týka výpočtov matky uvedených v Odvolaní, tieto neobstoja, nakoľko ako už bolo uvedené, súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom oboznámil so skutkovým stavom, vykonal rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého prijal rozhodnutie. Otec sa stotožnil s výpočtom súdu prvej inštancie, ktorý určil výživné v hornej hranici 30 % jeho príjmu vzhľadom na zdravotný stav maloletého a s tým spojené zvýšené náklady. Neobstoja tvrdenie matky, že súdy bežne priznávajú zdravým deťom vo veku jej syna 30 % čistého príjmu povinného rodiča. Uvedené nie je pravdou, čo preukazuje rozsiahla judikatúra. Výška výživného sa posudzuje vždy individuálne, podľa skutočných a odôvodnených potrieb maloletých detí, na čo súd prvej inštancie prihliadol. Otec sa taktiež stotožňuje s postupom súdu prvej inštancie, ktorý od vypočítanej výšky odpočítal sumu 17,- Eur, ktorú otec mesačne poukazuje na poistenie maloletého, pričom s uvedeným matka súhlasila.

25. Otec si zároveň dovoľuje uviesť, že prejavil snahu o dohodu s matkou ohľadom zvýšenia výživného na sumu 370,- Eur, aj keď mal za to, že zvýšenie výživného nie je dôvodné (aj vzhľadom na jeho mimoriadne príspevky na potreby mal. S., ako aj jeho osobnú starostlivosť o neho), matka však nesúhlasila. Po vykonaní dokazovania a podrobnom preštudovaní podkladov doložených matkou, má aj naďalej za to, že zvýšenie výživného na sumu 450,- Eur nie je v záujme mal. S., nakoľko zo strany matky nebolo preukázané, že došlo k zmene pomerov, ktoré by zvýšenie výživného zdôvodnili. Práve naopak, ako už bolo uvedené, vznikli objektívne pochybnosti o hospodárení s finančnými prostriedkami mal. S.. Otec je rovnako ako matka oprávnený zastupovať mal. S. a spravovať jeho majetok a trvá na tom, aby matka efektívne využívala S. finančné prostriedky.

26. Ohľadom opakovane matkou namietanou skutočnosťou, že do príjmu otca treba započítať aj príjem z prenájmu nehnuteľnosti, ktorý príjem súd prvej inštancie na účely výpočtu výživného na maloletého nezapočítal do príjmu otca, sa otec stotožňuje s rozhodnutím súdu a jeho odôvodnením (str. 15 napadnutého rozhodnutia). Byt, ktorý otec prenajíma, si otec kúpil na zabezpečenie svojho bývania po tom, čo bol nútený opustiť spoločnú domácnosť, ktorú viedol s matkou maloletého. Po tom, čo sa zoznámil so svojou terajšou partnerkou, otec sa po čase presťahoval k nej a býva v rodinnom dome, ktorý je pre potreby maloletého S., vzhľadom na to, že tento trávi s otcom veľa času, lepšie usporiadaný a pôvodne kúpený byt (v N., 1 izbový byt na 2 poschodí bez výťahu, kam mal. S. musel vynášať na rukách, čo vzhľadom na jeho vek a váhu bolo pomerne náročné) prenajíma, pričom výnosom z nájmu kryje náklady na bývanie u partnerky. Nejde tu teda v žiadnom prípade o ďalší príjem otca, ako sa to snaží matka účelovo vykonštruovať. Otec by mal náklady na bývanie rovnako aj vtedy, ak by zostal bývať v pôvodne zakúpenom byte. Tu je potrebné poukázať na to, že súd prvej inštancie náklady otca vo výške 170,- Eur (na bývanie neodpočítal z jeho príjmu zo závislej činnosti, preto nemožno hovoriť o tom, že otec má príjem o 190,- eur vyšší. Od 01.05.2020 byt nie je prenajatý, nakoľko bola ukončená zmluva o nájme.

27. Ako už bolo uvedené, otec má mal. S. veľmi rád, rád s ním trávi čas čomu prispôsobuje v rámci možností aj svoju prácu. Počas nepárneho týždňa, pred vypuknutím pandémie, bol otec s mal. S. v stredu, piatok, sobotu a nedeľu a počas párneho týždňa v utorok a vo štvrtok. Okrem toho si ho bráva aj na predĺžené víkendy. Stretávajú sa aj počas Vianoc, zimných prázdnin súvisle aj cca 5-6 dní, kedy matka chodí na lyžovačku. Počas vyhlásenej pandémie bol styk s mal. S. čiastočne obmedzený, nakoľko patrí do rizikovej skupiny a otec musel aj naďalej pracovať, kde sa stretával denne s mnohými ľuďmi. Od mája sa už stretávanie opäť rozšírilo. V priebehu augusta otec plánuje s mal. 7 dňovú dovolenku. Otec s tým má taktiež spojené výdavky na bežnú stravu, hygienické potreby, pohonné hmoty (pričom matka otcovi auto vo vlastníctve mal. S. odmieta požičať a otec si tak musel zakúpiť druhé auto), energie a ďalšie. Otec je zamestnaný na údržbe (už bol opakovane upozornený, že jeho zaradenie si vyžaduje flexibilitu a aj nadčasy) a pracuje, aby si mohol plniť riadne vyživovaciu povinnosť, so synom sa stretáva pravidelne viackrát do týždňa, matke so starostlivosťou pomáha, a teda snaha matky vykresliť ho ako otca, ktorému treba v rozpore so základmi rodinného práva ukladať povinnosť sa stretávať so synom iba potvrdzuje matkin bezdôvodne negatívny vzťah k otcovi mal. S.. Túto skutočnosť potvrdzuje aj fakt, že matka po iniciovaní súdneho konania zvolila veľmi nepríjemný spôsob komunikácie s otcom.

28. Matka bezdôvodne znevažuje a bagatelizuje čas, ktorý otec trávi s mal. S., a to po finančnej aj kvalitatívnej stránke. Otec má mal. S. od určitého obdobia zakázané navštevovať u neho doma, alebo ho brávať i k jeho starým rodičom (rodičom matky). Na matkine požiadavky na ďalšie príspevky mimo výživného, jej otec navrhol, že pôjde v sobotu do práce a peniaze jej za nadčas dá, matka to však opakovane odmietla, lebo aj ona chce mať čas pre seba. Je to pochopiteľné, ale tu dáva do pozornosti súdu, že mal. S. je od 8 hod. v škole a potom súvisle až do 15,00 hod. resp. 15,30 hod. býva veľmi často v centre Natália, odkiaľ ho bráva 2 razy do týždňa otec a matke ho odovzdá až o 19 hod. alebo o 20 hod.. Matka tak má zabezpečený dostatočný priestor pre vlastné aktivity a oddych, avšak otec od rána od 6,30 hod. pracuje, aby mohol poobede pomôcť s mal. S.. Uvedené skutočnosti len dokresľujú skutočný skutkový stav, pričom sú obšírnejšie opísané v písomných vyjadreniach, na ktoré otec odkazuje.

29. Má za to, že samotné zvýšenie výživného s určitosťou nie je v záujme mal. S., nakoľko existujú dôvodné pochybnosti o použití finančných prostriedkov výlučne pre potreby mal. S. (rekonštrukcia malej bytovej kúpeľne v hodnote 8.000,- Eur, nevysvetlené zakupovanie vozíkov po tom, čo matka uhradila nákladnú opravu, nevyužívanie príspevkov od štátu, nepreukázanie nákladov na logopédiu, či

rehabilitácie a podobne). Je v záujme mal. S., aby otec mohol naďalej reálne prispieť na konkrétne veci a potreby mal. S., tak ako to robil aj doposiaľ (zimný vak, vak na cyklovozik, cyklovozik, príspevok na liečebné pobyty a podobne). Rovnako je v záujme mal. S., aby mohol tráviť s otcom čas rovnako ako doteraz, cyklovýlety v rámci Slovenska. Je v záujme mal. S., aby v rámci jeho možností spoznával svet a otec sa všemožne snaží mu jeho hendikep nahradiť aj zážitkami (vzal ho do lietadla na vyhladkový let, na výlet loďou, chcel ho zobrať na pár dní k moru, čo mu matka nedovolila - nechcela mu zapožičať S. auto, čo je nevyhnutné pri dlhšej ceste). Matka otcovi uviedla, že v rámci svojho času, ktorý on trávi s mal. S., na neho minie tak 20,- eur. Takéto opakované neprimerané a nedôstojné bagatelizovanie času, ktorý otec so synom spolu trávia opäť iba poukazuje na zášť, ktorú matka voči otcovi dlhodobo pociťuje, čo v žiadnom prípade nie v záujme mal. S. a je zarážajúce, že matka namiesto toho, aby sa tešila a uznala, že otec sa synovi venuje a trávi s ním množstvo času, robí pravý opak. Otec aj nad rámec svojho príjmu je aktívny a neustále sa snaží maloletému zabezpečiť v rámci všetkých dostupných možností viac finančných prostriedkov.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené otec považuje Odvolanie matky za nedôvodné a navrhuje, aby príslušný odvolací súd Rozsudok Okresného súdu Trnava sp. z. 17P/39/2019-268 zo dňa 02.03.2020 v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

31. Otec maloletého sa vyjadril i k vyjadreniu procesného opatrovníka. Uviedol, že procesný opatrovník vo svojom Vyjadrení len stroho uviedol, že súhlasia so zvýšením výživného na maloletého, nakoľko majú za to, že zvýšenie výživného je v záujme maloletého dieťaťa, nakoľko podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

32. S takýmto strohým vyjadrením nemožno súhlasiť, keďže opatrovník neuviedol žiadne bližšie dôvody, pre ktoré bez ďalšieho súhlasí so zvýšením výživného na maloletého S..

33. Otec v priebehu konania opakovane poukazoval na to, že nad rámec súdom určeného výživného maloletému S. zakupuje veci, ktoré sú pre neho potrebného, prispieva na jeho pobyty a náklady na zdravotnícke potreby v súvislosti so zdravotným postihnutím mal. S., pričom taktiež neustále pre maloletého zháňa príspevky vo forme 2% z daní a podobnej Otec s maloletým trávi vera času, takže sa taktiež podieľa na osobnej starostlivosti o maloletého v takom rozsahu ako mu to jeho práca umožňuje. Matka sama a svojvoľne spotrebúva finančné prostriedky maloletého bez toho, aby sa s otcom poradila, kedy mnohokrát, ide o vynaloženie výdavkov, ktoré nie sú v záujme maloletého, a mohli byť vynaložené na niečo preňho potrebné. Nehospodárne nakladanie s finančnými prostriedkami maloletého S. matkou bolo preukázané v rámci konania a otec na to poukazoval už opakovane. Otec apeluje na matku, aby s ním komunikovala vo veciach potrieb maloletého, aby spoločne rozhodovali o ich účelnom využití pre maloletého, kedy mnohokrát sa pomôcky či potreby pre maloletého dajú realizovať či už z príspevkov štátu či nadácií alebo z príspevkov z 2% z daní. Na uvedené apeluje aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Otec naďalej zotrváva na tom, že samotné zvýšenie výživného s určitou nie je v záujme mal. S., nakoľko existujú dôvodné pochybnosti o použití finančných prostriedkov výlučne pre potreby mal. S.. Je v záujme mal. S., aby otec mohol naďalej reálne prispieť na konkrétne veci a potreby mal. S., tak ako to robil aj doposiaľ (zimný vak, vak na cyklovozik, cyklovozik, príspevok na liečebné pobyty a podobne). Rovnako je v záujme mal. S., aby mohol tráviť s otcom čas rovnako ako doteraz, cyklovýlety v rámci Slovenska. Je v záujme mal. S., aby v rámci jeho možností spoznával svet a otec sa všemožne snaží mu jeho hendikep nahradiť aj takými zážitkami, čo však pri zvýšení výživného bude sťažené, keďže matka sama rozhoduje s nakladaním finančných prostriedkov maloletého, a to bez ohľadu na to, čo maloletý skutočne potrebuje.

34. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok s prihliadnutím na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP, § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

35. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Súd prvej inštancie napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil a zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd s týmto odôvodnením v plnej miere stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať nasledovné:

36. S prihliadnutím na rozsah odvolania matky mal. dieťaťa, predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti zvýšenia výživného na mal. syna len v obmedzenom rozsahu.

37. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, neplnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ZoR).

38. Podľa § 157 CMP, rozsudok vo veciach výživného možno na návrh zmeniť alebo zrušiť, ak sa zmenia pomery.

39. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného dieťaťa a jednak na strane povinného rodiča. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na vek a zdravotný stav dieťaťa, fyzickú a duševnú vyspelosť, spôsob a rozsah jeho prípravy na budúce povolanie a ďalšie okolnosti. Výživné pre dieťa nemá slúžiť len na uspokojovanie všetkých jeho najzákladnejších hmotných potrieb (jedlo, bývanie, ošatenie, obuv) ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelávanie, prípravu na povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby a pod.). Potreby oprávneného dieťaťa sa však vždy posudzujú s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb voči ktorým majú vyživovaciu povinnosť, je tiež potrebné zohľadniť starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného rodiča sa prihliada tiež na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. V jednotlivých konaniach sa vždy vychádza z konkrétnych zistených skutkových okolností a vo všeobecnosti je možné konštatovať, že v prípadoch kedy povinní rodičia majú vyšší príjem a sú majetní, ich deti následne dostávajú vyššie výživné, ktoré pokrýva nie len tie najzákladnejšie výdavky detí ale aj výživné, z ktorého sa hradia aj vyššie uvedené ďalšie výdavky oprávnených detí a tvoria sa im aj úspory. V prípadoch, kedy sú zárobkové pomery rodičov minimálne a sú nemajetní, deti takýchto rodičov získavajú zväčša výživné, ktoré sotva postačuje na platenie najzákladnejších potrieb.

40. V prejednávanej veci bolo predmetom konania zvýšenie výživného na mal. syna povinného otca a preto v zmysle súdom prvej inštancie aplikovaného ustanovenia § 157 CMP bolo povinnosťou súdu zisťovať a následne vyhodnocovať zmenu pomerov a mohol zvýšiť výživné len v prípade, ak vykonaným dokazovaním mal preukázanú podstatnú zmenu okolností, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a trvanie výživného, pričom zmena rozsudku je vždy prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov. Hmotno-právnu podmienkou pre zmenu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o výživnom je teda zmena pomerov, ktorá musí byť podstatná a musí sa týkať okolností, ktoré odôvodňujú výšku výživného za podmienky, že sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúceho rozhodnutia. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne, okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne, vývojom životných nákladov.

41. Súd prvej inštancie preto správne v odôvodnení rozsudku konštatoval že od ostatnej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Trnava č.k. 33P/27/2016 - 43 zo dňa 04.01.2017 došlo k podstatnej zmene pomerov predovšetkým na strane oboch rodičov v podobe zvýšenia ich príjmov, ktorá následne odôvodňuje zmenu výšky bežného výživného na maloletého S., ktoré má spotrebný charakter. Matka mal. vo svojom odvolaní namieta, že 30% z príjmu otca mal. nie je 420 Eur, ale 425 Eur, súd mal započítať aj príjmy z prenájmu bytu, nesúhlasí so započítaním 17 Eur, na poistné, tiež tú skutočnosť, že sama nemôže pracovať a je odkázaná na otca mal. a štát.

42. Niet pochýb o tom, že oprávnené potreby a s tým súvisiace výdavky mal. sú vo výške ako uviedol súd prvej inštancie, avšak tak ako je vyššie uvedené, k zmene výšky výživného je možné dospieť až v prípade zmeny pomerov či už na strane oprávneného resp. povinného.

43. Už v čase posledného rozhodovania o výživnom bola to matka, ktorá sa starala o mal. a bola odkázaná v tomto smere tak na otca mal. ako aj na štát. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k zmene pomerov od poslednej úpravy prišlo v súvislosti s príjmami oboch rodičov maloletého. Na strane matky vzrástol príjem o takmer o 100 % a na strane otca cca o 20%. Je možné sa stotožniť s názorom matky v tom, že 30% z príjmu otca nie je 420 eur, avšak napriek uvedenému súd zohľadnil všetky potrebné a relevantné hľadiská pre ustálenie výšky vyživovacej povinnosti. Treba tiež uviesť, že ustálenie výšky výživného je individuálne s ohľadom na okolnosti prípadu. V zásade platí, že rodičia majú vyživovaciu povinnosť do doby, dokiaľ deti nie sú schopné sami sa živiť, ktorú skutočnosť s ohľadom na zdravotné postihnutie maloletého je tiež potrebné vziať do úvahy. Matka pred súdom prvej inštancie vyčíslila náklady maloletého, s ktorým sa stotožnil i súd a zároveň súd musel zohľadniť aká zmena pomerov u koho ktorého z rodičov nastala od poslednej úpravy výživného.

44. Nie je správny záver matky o zohľadnení 190 Eur do príjmu otca. V tomto smere súd prvej inštancie taktiež správne skonštatoval, že príjem z prenájmu slúži rovnako na uspokojenie jeho bytovej potreby, tak ako by tomu bolo v prípade, ak by v samotnom byte býval a neprenajímал ho. Bolo preukázané, že otec prispieva svojej priateľke na bývanie sumou 170 eur. Z vykonaného dokazovania tiež vyplynulo, že otec sa s maloletým pravidelne stretával, brával ho k sebe, a aj keď terajšia epidemiologická situácia doterajšiu prax dohodnutú medzi rodičmi zmenila, pokiaľ nenastanú iné okolnosti, nič nebráni otcovi s maloletým i naďalej rozvíjať a utužovať svoje vzťahy po uvoľnení tejto situácie. Súd pri rozhodovaní o výške zohľadnil nielen tú okolnosť, že o mal. sa v prevažnej väčšine stará jeho matka (jeho osobnú starostlivosť), ale aj tú skutočnosť, že i otec má právo stretávať sa s mal. v súvislosti s čím aj jemu vznikajú náklady. Odvolanie súhlasu matky so započítaním sumy 17 eur na poistenie, ktoré hradí otec súd nezobral do úvahy, keďže uvedené je iba na prospech maloletého. Po zohľadnení všetkých vyššie uvedených skutočností a najmä s ohľadom na zmenu pomerov aká nastala od posledného rozhodnutia je rozhodnutie súdu prvej inštancie vecne správne.

45. Matka v odvolaní neuviedla, žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, na ktoré by mal odvolací súd prihliadnuť a vzhľadom už k vyššie uvedenému a na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny, s použitím ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

46. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neurčuje inak.

47. Senát odvolacieho súdu prijal tento rozsudok pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).